

**Presentatie van mijn boek *Diepvriesfiguur*,
autobiografie van PD106043 in samenwerking met de
AIVD**

6 april 2012 in het Max Euwecentrum in Amsterdam

Ik heb nog nooit zo lang aan een boek gewerkt. Drie volle jaren. Ik ben tijdens het schrijven nog nooit zo van afschuw vervuld, zo rollebollend van de lach, zo van het ene in het andere uiterste getuimeld.

Ik wilde, drie jaar geleden, weten wat de BVD nu eigenlijk had opgeschreven. Ik wilde wel eens weten waarom ik in 1961 van school gestuurd was en waarom ik, toen ik 18 was, bij de militaire dienstkeuring al 's ochtends vroeg bij de kazernepoort te horen had gekregen dat ik één zak ellende was en moest oprotten en helemaal niet gekeurd hoefde te worden. Ik wilde wel eens weten wat de achtergronden waren van mijn ontvoering als kabouter-raadslid.

Ik was het al vergeten toen er een bode voor de deur stond met een grote doos. Verbijsterd was ik toen ik zag dat die tjokvol zat met spionnenberichten over mijn vroegere leven. Nog meer verbijsterd toen ik zag dat ik in die berichten werd afgeschilderd als een gewelddadige gevaar. En nog meer toen ik bij bestudering van al die berichten merkte dat de AIVD mij bij lange na niet alles had toegestuurd waarop ik recht had. Het voelde alsof een onbekende macht mijn leven openreet.

Mona Lisa

Ik mocht een commissie spreken. “Dit is toch ongelooflijk? Waarom hebben jullie nooit een evaluatie

gemaakt van die dertig jaar stiekeme rapporten over mijn persoon?” vroeg ik.

Het antwoord kwam van een zuurzoete AIVD-juriste die ik nader zou leren kennen en die ik Mona Lisa noem om haar schijnschone raadselachtigheid.

“Als we daaraan zouden beginnen zouden we nog 10 man extra personeel moeten aannemen” zei ze.

Deze Mona Lisa wist toen nog niet dat ik de rollen ging omkeren en dat zij drie jaar lang door mij met bezwaarschriften en procedures bij de rechter achtervolgd zou gaan worden.

Steeds was het antwoord dat de AIVD “na grondig onderzoek helaas niet meer gegevens ” over mij kon vinden. En steeds weer gingen zij bij de rechter onderuit en moesten zij bekennen dat zij ongeveer vijf maal zoveel over mij hadden dan die eerste doos.

Wonderlijk, zei ik, toen ik eens met spionnenbaas Engelen sprak over deze geschiedenis. Hij had lange tijd leiding gegeven aan het onderzoek naar mij en de door mij opgerichte bewegingen .

“Waarom zijn jullie zo lang met dit onderzoek doorgedaan?” vroeg ik. “Jullie hadden na een paar jaar toch wel door dat ik geen gewelddadig en ondemocratisch type ben?”

Hij gaf een veelzeggend antwoord: “Ja, we hebben wel eens overwogen om ermee te stoppen. Maar kijk, we hadden al zoveel over je en juist daarom vonden we het zonde om het onderzoek te stoppen. We wilden het karwei afmaken.”

Maar nu heb ik het karwei ècht afgemaakt. In samenwerking met de AIVD, maar een eigenaardig soort samenwerking.

Voor het verkrijgen van elk document, ook al is het tientallen jaren oud en gaat het over biologisch-dynamische spuitjes, heb ik hard moeten vechten.

Zonder een onafhankelijke rechter was ik er ook niet in geslaagd nog meer papieren dan die eerste doos en nog eens een doos, die niet over mijn persoon of de door mij opgerichte bewegingen ging, in handen te krijgen. Niet alles, want de strijd gaat verder.

Mijn boek is een beschrijving van mijn leven in de lachspiegel van het spionnenproza. Verslagen van vergaderingen, lezingen, analyses van geheime “verbindingen”, analisten, afdelingschefs en diensthoofden. Niet alleen van de BVD, maar ook van de militaire inlichtingendienst, van de geheime politie in Amsterdam en andere steden, van de inlichtingendienst van het Koninklijk Huis, ja van de Joegoslavische geheime dienst.

Het is een ontmaskering van die lachwekkende documenten, die vaak stikvol fouten zitten.

Tegelijk doe ik in dit boek de schokkende ontdekking dat sommige vrienden mijn vrienden niet waren: maar spionnen, die regelmatig onze politieke activiteit verstoorden en met voorgewend radicalisme, waarmee zij ons in diskrediet of verwarring wilden brengen. Vermomd als vrienden roepen om “harde actie” en interne ruzies uitlokken.

Bij dit schrijven heb ik ook ontdekt dat gebeurtenissen in mijn leven heel anders in elkaar zaten dan ik altijd had gedacht, omdat ik die verborgen hand erachter niet gezien had.

Mijn werkelijke leven, met spionneninvloed en al, leg ik nu bloot. Ik heb mijn werk zo wetenschappelijk mogelijk aangepakt. Niet alleen het archief van de AIVD heb ik zoveel als het kon gekraakt. Ik ben drie jaar lang een echte

archievenvreter geweest. Van het archief van het Haags Montessori Lyceum tot het justitiële archief in Haarlem.

Aanklacht

Dit boek is ook een aanklacht tegen onze geheime dienst.

1. Allereerst de *ellenlange privacybreuk* die de BVD zinloos tegen mij gepleegd heeft. Ongeveer 30 jaar zijn mijn gangen nagegaan, terwijl men al na een paar jaar had kunnen weten dat ik een geweldloos type ben. Ik heb er begrip voor dat de BVD het naadje van de kous wilde weten toen wij, jongens nog, blufte over ‘bommen in de brievenbus van de BVD’ en dergelijke theatertaal. Na een jaar na het begin van de spionage had men veilig kunnen concluderen dat ik ongevaarlijk was. En kunnen stoppen.

Waarom moest de BVD doorgaan tot in de jaren tachtig, daarbij bijgestaan door de Militaire Inlichtingendienst en minstens twee verschillende Amsterdamse politieteam, nog afgezien van de Veiligheidsdienst van het Koninklijk Huis?

2. Er is bewust gewerkt aan een *negatieve beeldvorming*, om mij en de mijnen preventief de wind uit de zeilen te halen. Van mij en de door mij gestichte bewegingen is een gewelddadig beeld geconstrueerd.

Zoals in het Provorapport van het hoofd van de BVD, Sinninghe Damsté, in 1966. In deze Provoanalyse word ik omschreven als ‘het brein’ achter een ‘geweldscultuur’ en de ‘climax van radicalisering’; als iemand die ‘geweld niet schuwt’. In 2007 heeft de AIVD in een ten geleide bij het boek “Frontdienst” van voormalig BVD-er D.Engelen ‘met trots’ geoordeeld – ‘als verantwoording

aan de samenleving' – dat het geschetste beeld in dit rapport 'genuanceerd' was. Hiermee de valse aantijgingen opnieuw bevestigend, nu in het openbaar. Misleidende en lasterlijke informatie.

Hetzelfde effect heeft men willen bereiken door als Provo's of Kabouters vermomde agenten van de geheime politie met stenen naar de Amerikaanse ambassade te laten gooien en hen schadelijke voorstellen te laten doen of minstens te billijken. Als Provo's of Kabouters vermomd gooiden infiltranten stenen naar ambassades. Volgens de BVD-literatuur waren zulke bedrieglijke handelingen, die in het jargon 'false flag'-operaties heten, destijds bewust beleid. Er is met opzet schade toegebracht aan de reputatie van mij en mijn vrienden.

3. Al deze belastende informatie over mij is als vertrouwelijk, 'in het belang van de staatsveiligheid', *aan de bestuurlijke elite ter hand gesteld*. Gezagsdragers met wie ik veel te maken heb gehad, zoals mensen van het om en de burgemeesters Van Hall en Samkalden en de politiecommissarissen, kregen door dit alles jarenlang verkeerde informatie.

De BVD/AIVD heeft geen enkele poging gedaan het zwarte beeld te corrigeren. Als gevolg daarvan heb ik van de kant van de genoemde gezagsdragers meer tegenwerking ondervonden dan zonder de activiteit van de geheime dienst het geval was geweest. Er is wantrouwen door veroorzaakt, dat mij in de loop der jaren veel hinder heeft opgeleverd bij mijn werk als volksvertegenwoordiger.

4. Zonder enige grond ben ik op de nationale zwarte lijst, de *Interneringslijst*, geplaatst en daarmee als potentiële

terrorist en landverrader afgeschilderd. Ik was, zo staat het er letterlijk, een “Diepvriesfiguur”. Klaar om opgesloten en “ingevroren” te worden op het moment dat de BVD dat de minister van Binnenlandse Zaken zou adviseren. Dit alles in het kader van de Operatie Diepvries. Een operatie om hinderlijke mensen uit de weg te ruimen.

Diepvriesfiguur, dat was ik in de ogen van de geheime dienst. Ik ben de eerste die erin geslaagd is de documenten over mijn plaatsing op de Interneringslijst in handen te krijgen, inclusief de “aanbevelingsbrief” daarvoor van het hoofd van de BVD aan de minister van Binnenlandse Zaken.

5. Toen ik in 1970 ontvoerd ben geworden door een rechts-extremistische bende hebben politie, justitie, noch de BVD dat voorkomen, noch opgelost. Er is nooit vervolging ingesteld tegen de daders, ofschoon ik tot tweemaal toe politie en justitie correct heb ingelicht over de daders. Zowel in 1970 als in 1975.

Hoe kon deze ontvoering plaats vinden, terwijl niet alleen mijn kring diep geïnfiltreerd was door politie en BVD, maar ook deze rechts-extremistische groep? Hoe kon deze zaak niet in behandeling genomen worden en verjaren, terwijl ik correct aangifte gedaan had? Op z'n minst is dit *verzuim van opsporing na ontvoering*.

Het zit mij dwars dat de geheime dienst zoveel aandacht aan mij heeft besteed, maar mij als democratisch volksvertegenwoordiger niet in bescherming heeft genomen tegen deze gewelddaad. Ik verdenk deze overheidsorganen aan medewerking c.q. afdekking van deze criminele actie.

Rechtsherstel

Dit boek is niet het eind-, maar het beginpunt van een strijd om rechtsherstel.

Ik heb een klacht ingediend bij de nationale ombudsman, wat tot gevolg heeft gehad dat er nu een gezamenlijk rapport wordt gemaakt over mijn klachten door de AIVD, de Nationale Ombudsman en mij. Omdat ik de BVD en/of de politie verdenk aan medewerking of ondersteuning bij de ontvoering een art. 12 procedure ingesteld bij het Amsterdams gerechtshof wegen verzuim van opsporing en vervolging in in deze zaak. Ik eis excuses van de regering in deze geschiedenis. Dit had niet mogen gebeuren en mag nooit meer gebeuren. Het is van belang, want mijn zaak staat voor vele anderen. Dit boek is ook een pleidooi voor erkenning van de waardevolle vernieuwingen die de jaren zestig en zeventig hebben gebracht. Want de motivatie van de geheime dienst ons zo grondig te bestrijden was natuurlijk niet alleen bureaucratie, of toegeven aan de verleiding dat wij een amusant en gezellig, ongevaarlijke spionage-objekt vormden. Het was vijandigheid tegenover onze pogingen de democratie te verruimen en de autoritaire mentaliteit van de Koude Oorlog aan de kaak te stellen.

Het doet mij ontzaggelijk veel plezier dat hier zoveel vrienden aanwezig zijn die deze geschiedenis hebben meegemaakt. Van de Ban-de-Bom-groep, van toen wij jongens en meisjes in Den Haag waren. Van de Provobeweging, die Nederland op zijn kop gezet heeft en de deuren van de stadhuizen geopend heeft. Van de kabouterbeweging, die het ecologisch denken goed op gang heeft gebracht, waardoor biologische landbouw en zonne- en windenergie nu geen verdachte begrippen meer

zijn. Van al die groene bewegingen waarvan ik later deel ben gaan uitmaken. Fantastisch, om al die mensen van onze gemeenschappelijke geschiedenis hier bij elkaar te zien.

Levenslange vriendschap

Er zijn hier twee wortelpersonen van mij. Oeroude vrienden. Peter Schröder, met wie ik op de kleuterschool gezeten heb en die het eerste manifest van de Ban-de-Bom-groep heeft geschreven Hans Korteweg, met wie ik samen van school gestuurd ben omdat we samen op de brommer naar Amsterdam gegaan waren, spijbelend, omdat we ook hier een anti-atoombomdemo gingen organiseren.

Peter en Hans, met jullie heb ik levenslange vriendschap. Levenslange stimulansen waar geen geheime dienst tussen kon komen. Aan jullie draag ik dit boek op.

Een belangrijk mens is hier niet, Wil Mannesse, mijn geschiedenisleraar die me heeft bijgebracht hoe belangrijk het is om de geschiedenis te ontdekken en te evalueren. Hij is 88 en zit in Den Haag voor zijn computer het leven te reconstrueren. Ook aan hem draag ik dit boek op. Ik ga het hem brengen.

Er is nog iemand aan wie ik het boek op draag. Het is mijn vrouw Marina, want in dit boek vertel ik haar hoe het leven van haar man was voordat wij elkaar door de glazen wand van het vliegveld bij Moskou in het oog hebben gekregen. Marina, ik hoop met jou de tijd mee te maken dat geheime diensten in de wereld werkelijk werken voor de bescherming van de democratie en de mensenrechten en dat zij transparant zijn voor geschiedschrijvers en andere belangstellenden.

Roel van Duijn
Tel. 020 4704770
roelvduijn@planet.nl